MINUSURI DE ÎNDEPĂRTAT

Sezonul fotbalistic pornit „cu toate pînzele sus", printr-un program care a cerut — mai ales echipelor de Divizia A, trecute și prin filtrele Cupei — un efort maximal de la bun început, trezește — spre bucuria celor ce iubim acest sport — un interes deosebit. În ciuda timpului nefavorabil, spectatorii sînt numeroși, subiectul campionat a revenit în discuțiile cotidiene a zeci de mii de oameni din toate colțurile țării. Fotbalul a reintrat în drepturile sale legitime, după hibernarea care — se vede treaba — nu a slăbit deloc legăturile dintre el și cei ce-l admiră.

Toate bune, la acest capitol. Frumoasă pare și lupta din subsolul clasamentului. Echilibrul care se vădește tot mai mult aici, suspensia care apare tot mai puternică în privința marilor candidate la retrogradare, implică, o intensificare a convingerii cu care sînt angajate partidele echipelor direct sau indirect implicate în „afacerea lanternei roșii" și penultimului loc. Am constatat lucrul acesta în etapa a doua a returului dar — din nefericire — nu sub forma unor fapte pozitive ci — mai mult — **sub aceea a actelor și comportărilor reprobabile.** Trei ni se par categoriile de fapte mai grave și mai tipice :

- **erorile de arbitraj**
- **jocul dur**
- **inegalitatea disciplinei spectatorilor.**

După o etapă în care comportarea medie a „cavalerilor fluierului" s-a plasat la calificativul „bine", la al doilea examen din sezon al conducătorilor meciurilor, situația nu s-a mai repetat. Două dintre arbitraje — **A. Pop** din Cluj și **Emil Martin** din București la meciurile **Steaua—Petrolul** și, respectiv, **A.S.A. Tg. Mureș—Farul** — a avut **grave greșeli, influențînd direct rezultatele.** În rest s-au înregistrat conduceri de meciuri la un nivel mai scăzut decît în etapa precedentă. Ar însemna să fim neobiectivi, dacă nu am ține seama de dificultățile pe care — alături de echipe — le întîmpină, din pricina condițiilor de joc, și arbitrii. Fără discuție că misiunea lor devine de două ori mai grea, pe terenuri total impracticabile, decît pe vreme bună. E greu însă să te împaci cu faptul că deciziile greșite s-au înregistrat în faze destul de clare, în momente cînd respectivii conducători de joc se aflau aproape de locul luptei pentru minge și că, totuși, hotărîrile au fost în totală discordanță cu prevederile regulamentului. Colegiul central al arbitrilor, extrem de „atent" la critici, rămîne însă destul de insensibil la pericolul degradării corpului nostru de arbitri. Sîntem una dintre puținele țări unde la Divizia A, competiția nr. 1 de performanță, în arbitraj se pune accentul nu pe CALITATEA ci pe CANTITATEA arbitrilor. Promovarea se face fără noimă și fără limită, criteriile de ridicare de la o categorie la alta sînt foarte vagi și numărul arbitrilor primului campionat, în consecință... nelimitat. De aici o scădere a valorii arbitrajelor, determinată și de faptul că arbitrii experimentați, apreciați, în orice caz consacrați, ajung să conducă din an în paște.

Mînați de ambiții mult prea belicoase, în afara regulamentului, mulți dintre jucătorii primei divizii practică un joc dur, periculos. Victime ? Partenerii de întrecere și... calitatea jocului. **Halagian** (Vagonul), **Timpănaru, Mureșan** (A.S.A. Tg. Mureș), **Dumbravă** (Farul), **Dumitru, Neagu** (Rapid) și alții au avut — în etapa de duminica trecută — multe intervenții incorecte, unele soldate cu rănirea adversarului direct. Printre jucătorii care au devenit indisponibili amintim de **Anca și Solomon** („U" Cluj) alături de o serie de fotbaliști care se resimt de pe urma „amintirilor" lăsate de etapă. Faptul că partidele **de la Iași, Orașul Dr. Petru Groza și Craiova** s-au desfășurat într-o notă sportivă, de corectitudine, demonstrează că șansele pot fi apărate cu mijloace cinstite, în spiritul veritabilei idei de întrecere și nu recurgînd la mijloace nedemne, acuzatoare pentru cei ce le întrebuințează. Tendințele de anti-joc — semnalate și ele în a doua etapă a returului, alături de actele de incorectitudine — trebuie să fie prompt și cu toată exigența analizate de forul de specialitate, luîndu-se — în mod obiectiv, imparțial — măsurile de ordin disciplinar.

În sfîrșit, atitudinea spectatorilor — în general corectă, în limitele ospitalității — a avut și ea unele puncte negre. La **Bacău** s-au înregistrat cîteva atitudini care nu fac cinste publicului sportiv local ; în general se cere o și mai disciplinată atitudine a spectatorilor, astfel ca întrecerea să nu aibă de suferit din cauza unei atmosfere prea încinse. În definitiv păgubiți sînt și spectatorii de pe urma unei scăderi a valorii meciului pe care îl urmăresc.

Semnalînd la primele apariții, aspectele negative înregistrate în Divizia A, sperăm că ele vor fi cu atît mai repede lichidate. Dar curmarea lor nu se va produce decît prin contribuția tuturor factorilor implicați în desfășurarea celei mai importante întreceri a fotbalului nostru.

Eftimie IONESCU

Carnet

ARBITRAJELE

de EUGEN BARBU

Este drept că vremea urîtă, ploaia, ceață, vînt, ninsoare, frig și altele, nu favorizează o bună navigație în teren. Și, iată, duminica trecută am înregistrat unele defecțiuni de arbitraj, cu consecințe neplăcute. Astfel, la Tîrgu-Mureș, a lipsit puțin ca echipa constănțeană să nu-și arate și alte merite necunoscute în teren, în urma acordării unui 11 m. gazdelor, decizie care, de fapt, a hotărît soarta unui meci egal timp de mai bine de 86 de minute. La București, **Petrolul** a pierdut cel puțin un punct din cele două puse în joc în urma unor decizii discutabile ale conducătorului de joc.

Gluma se cam îngroașe, pentru că dacă în Capitală publicul este de obicei mai puțin exploziv (excepție făcînd în două ocazii, cu prilejul unor întîlniri internaționale), pe alte coordonate geografice asemenea aventuri ale **cavalerilor fluierului** se termină cu plecări melodramatice ca să nu spunem, cu fugi rușinoase, pe poarta din dos a stadioanelor. Este aceasta o soluție care face cinste fotbalului nostru ? Arbitrii scoși din incinta stadioanelor ca în farsele fraților Marx ? Aruncarea cu sticle și bucăți de gheață, pînda cabinelor pînă la miezul nopții, folosirea haltelor apropiate pentru abordarea trenurilor care să-i readucă la destinație, vii, pe eroii cavalcadei lor de balon ? Noi credem că nu !

Arbitrajul, cum scriam cu alt prilej, este o înaltă magistratură care trebuie exercitată cu demnitate, cu garanția că legea, regulamentul jocului de fotbal sînt respectate și că nici un fel de factor de influențare nu e în stare să vicieze vreun rezultat. Fără aceste asigurări, orice încercare de a prezenta funcția arbitrului ca altceva decît o **judecată de valoare,** rămîne neavenită. A vorbi despre amatorism, despre exercitarea unei misiuni numai de dragul fotbalului, a discuta despre bătrînețea unor trimiși ai Federației, scutiți, chipurile, de responsabilitate, în cazul unor decizii eronate, mi se pare cel puțin straniu. Președintele colegiului arbitrilor, Iancu Ceaureanu, declara recent unui ziarist, cu seninătate, că cei puși să păzească buna desfășurare a unui meci de fotbal pot fi scutiți de o publicitate neplăcută cînd arbitrează prost, din cauza anilor înaintați.

Nimic mai trist. Sînt pentru respectul pe care, în special jucătorii și cluburile trebuie să-l acorde judecătorilor lor din teren și admit că un magistrat, sancționat de către Federație, nu va mai avea prestigiu dacă se va afla că suferă de daltonism, dar o mai mare fermitate în a cere o pregătire superioară cavalerilor fluierului este imperios necesară. Discutînd cu colegul Eftimie Ionescu, acesta îmi spunea pe bună dreptate că arbitrii noștri nu au toate condițiile de a fi obiectivi, pentru că patimile dezlănțuite ale publicului, a celui din provincie, în special, constituie un serios handicap în calea unei perfecte obiectivități. Este adevărat și pînă ce organele locale nu vor asigura pe arbitri că nu vor avea de întîmpinat nici un fel de dificultate la ieșirea din teren, indiferent de ce decizii vor lua, ei, acești arbitri, nu vor reuși să dea cele mai juste sentințe. De aceea, noi credem că tot de la forul suprem al fotbalului trebue să vină măsurile atît de așteptate, pentru ca odată asigurată securitatea conducătorilor de joc să dispară cauza scuzelor lor și să se poată lua sancțiunile cele mai drastice împotriva celor care viciază rezultatele de pe teren. Mai există și alte lucruri care influențează arbitrajele și aș aminti aici dispoziția către acte teatrale a jucătorilor noștri care de cele mai multe ori, aflați în careul de 16 metri în loc să caute să realizeze ocaziile avute, preferă tăvăleala pe iarbă și simularea primirii unor grave lovituri. În fața acestor **leșinuri** și strigăte demne de Andromaca, cu siguranță că și publicul se influențează și ripostează în felul lui, de unde timorarea arbitrului, deciziile discutabile și așa mai departe.

Mai sînt de semnalat și promovările intempestive ale unor arbitri care se trezesc peste noapte, în fața unor partide greu de arbitrat. Nu sînt pentru stadii îndelungate cînd e vorba de oameni talentați, dar nici pentru desființarea etapelor intermediare în pregătire. O bună practică este conducerea de jocuri la categoriile inferioare unde autoritatea arbitrilor este mai mult respectată și problemele puse mai numeroase și mai dificile. O asemenea școală nu este deloc de disprețuit. Cît privește sancțiunile primite de conducătorii de joc, nu mi se pare că a le face publicitate este folositor, dar nici a trece peste erori, pe considerente de vîrstă, nu cred că e bine. Dacă anii împovărează, dacă reacțiile unor arbitri sînt în întîrziere, dacă fuga lor pe teren lasă de dorit, să-i poftim cu stimă, alături de noi pe banca tribunei. A privi fotbalul, ce bucurie... A decide în fotbal, ce responsabilitate...

ECOURI LA ANCHETA REVISTEI NOASTRE

ÎNTRE NECESITĂȚI ȘI PERSPECTIVE

În recenta anchetă a revistei noastre, una din întrebări viza un aspect esențial al activității fotbalistice din țara noastră : baza materială a cluburilor.

Procentul net defavorabil al răspunsului colectiv indica o situație deficitară de ansamblu, în care se puteau recunoaște o bună parte dintre secțiile de fotbal ale clubu-rilor noastre divizionare, cu preocupările și nevoile lor.

Acest fapt a reieșit și din constatările redactorilor noștri făcute recent la Craiova și Arad.

CHIRIAȘI NECĂJIȚI

Uzina Electroputere Craiova este reprezentată în mișcarea noastră fotbalistică de o echipă cu același nume, care activează în seria a doua a Diviziei B. Cîteva aspecte concrete ale problemei bazei sale materiale, ne-au fost recent împărtășite de vicepreședintele clubului, FANE CIOACĂ și de către antrenorul echipei NICOLAE OȚELEANU.

„Echipa noastră reprezintă poate un exemplu tipic al sărăciei materiale. Sîntem în primul rînd o echipă fără teren propriu și poate că postura de chiriași n-ar fi foarte dezavantajoasă dacă proprietara terenului „Tineretului" (I.G.O. Craiova) nu ar fi atît de intransigentă. Este o atitudine explicabilă pentru administrația unui stadion suprasolicitat, interesată deci în menajarea lui cu maximă economie de efort. Neexistînd teren de zgură pentru antrenament, de la începutul campionatului, nu ni s-au permis decît trei antrenamente pe gazon, în scopul evident de a-l proteja. Restul antrenamentelor le efectuăm într-un parc unde există o peluză, mai mult sau mai puțin adecvată, în lunca Jiului, sau pur și simplu pe străzi. Este ușor de imaginat în ce condiții se antrenează echipa noastră de tineret, cea de juniori și cea de copii. O sală de forță, reprezintă fără îndoială o himeră. Ne gîndim cu nostalgie la vremurile bune, cînd aveam un teren regulamentar situat în curtea uzinei. Necesitatea de a extinde unele hale, a trimes într-o zi tăvălugul pe terenul nostru. Ministerul Construcțiilor de mașini a vărsat e drept, imediat, în compensație, suma de 900 000 lei, contractînd cu I.C.F.L. construirea unui nou stadion. Au trecut trei ani de atunci și stadionul promis se prezintă într-o fază incipientă, nefiind executată decît tasarea perimetrului respectiv. Presupunînd că într-un viitor apropiat lucrurile vor decurge normal, există riscul ca acest stadion să se înalțe doar pe trei sferturi, întrucît ne simțim descoperiți cu o sumă de 40 000 de lei, absolut necesară pentru înregistrarea devizului calculat. Acești bani i-am solicitat U.G.S.R.-ului, dator să ne subvenționeze și pe noi ca un club sindical ce ne aflăm. Adresa noastră n-a primit însă nici un răspuns, iar alte adrese în care solicitam acoperirea bugetului necesar secției de fotbal, au fost întîmpinate cu refuz. S-au găsit și argumente : ni s-a explicat că nu se pot subvenționa decît celelalte ramuri sportive ale asociației noastre, fotbalul trebuind sacrificat în favoarea altor secții surori de la C.F.R. Timișoara, C.F.R. Arad, Metalul București, care, se pretinde, oferă perspectiva unei promovări într-o categorie superioară. Singura cale care ne-a rămas pentru satisfacerea unor probleme de strictă necesitate a fost deschisă de clubul concitadin Universitatea, care acceptînd meciurile noastre în cuplaj, ne varsă 30% din încasări ; încasări insuficiente desigur, din moment ce nu putem procura nici măcar un echipament de competiție, demn".

SIMBIOZA C.F.R. — VAGONUL

Pentru prima dată în Divizia națională A, echipa arădeană **Vagonul** s-a văzut curînd după debut în fața unor probleme materiale pe care anii anteriori, de stagiu îndelungat în divizia secundă, nu le ridicase. De fapt, ultimele luni ale trecutului campionat le lăsau să se întrevadă, asociația sportivă fiind lipsită de terenul de joc afectat unor lucrări de extindere ale uzinei.

Așa încît, vrînd-nevrînd, **Vagonul** a apelat la serviciile asociației vecine **C.F.R.,** pe al cărei teren își dispută și acum meciurile, de această dată însă în calitate de coproprietară.

De fapt, așa cum ne-a declarat într-o recentă discuție președintele secției de fotbal de la **Vagonul, Ing. Ioan Tonechi,** actuala bază sportivă a feroviarilor arădeni s-a extins (și procesul nu este încheiat) pe baza fondurilor alocate de către organele sindicale județene, în schimbul dezafectării fostului teren al Vagonului. Astfel, terenul C.F.R. a fost redimensionat și au început lucrările pentru completarea tribunelor. Actualmente o nouă tribună, betonată, care găzduiește deja miile de suporteri ai tandemului **C.F.R.—Vagonul,** este neîn-sisată, întrucît întreprinderea constructoare **(I.C.I.M. Brașov)** n-a putut încă termina lucrarea, începută din vara trecută. Ultimele promisiuni ale constructorului vizează luna aprilie. Dar, cum au mai fost și alte termene neonorate...

600 000 de lei sînt aprobate de către organele sindicale județene pentru extinderea actualei tribune a doua, cu încă 5—6 rînduri, și un proiect, aflat în stadiu final, prevede amenajarea sub această tribună a unor elemente-anexă : vestiare, dormitoare, sală de forță, băi, care se vor alătura bazinului și dușurilor existente.

Deși se preconizează pentru viitorul apropiat amenajarea unui teren de zgură în spatele unicului teren, gazonat, actuala bază feroviară este total insuficientă pentru cele 8 echipe (prime formații, tineret, juniori, copii) găzduite acl. la meciuri oficiale și antrenamente.

Președintele secției de fotbal a ținut să mai amintească și dificultățile cu care asociația își completează, periodic, necesitățile de echipament și materiale datorită unor greoaie, anevoioase forme scriptice, ca și aprovizionării defectuoase a centrelor de desfacere. Așa încît, atunci cînd asociația este în posesia viramentului respectiv, nu se găsesc cele necesare și invers...

„Și dacă noi am putut realiza din rezerve interne aparatele auxiliare : porți reduse, suporți metalici pentru lovirea mingii cu capul, cadran numerotat pentru tras la poartă etc., datorită profilului uzinei, nu același lucru îl putem face cu mingile medicinale și corzile metalice care, deasemenea, nu pot fi procurate" a conchis interlocutorul nostru.